

ნიკო საბჭოს, რომლის თავჯდომარეც გამგეობა ამ დღეებში დანიშნავს.

ავღარბის კლუბს 1912 წლის განმავლობაში შემოსავალი 34,518 მან. 15 კ., ხარჯი—22,285 მ. 49 კ. უკლავებ დიდი შემოსავალი ბანკის თანხმობის მიუხედავად—11,165 მან. 10 კ. მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვა ნაგარაუდგეო ამ გვარად: შემოსავალი—27,480 მან., ხოლო ხარჯი—24,297 მ. მამასახლისებზე სავარაუდო წლიურმა კრებამ არჩია: ბ-ნი ივითანი, გელსტინი, კარტაშვილი, ზორაბი, ომანეივი, ტერ-აბრამი, ფორაქი, ზოლოტნიცკი, ჩერნიშვი, ლარბი და აღბარბი. სარევიზო კომისიის წევრებად არჩიეს: აბაკოვი, აღინბანი და თუმანოვი.

საქართველოს საეპარქიო სასკოლო საბჭომ თანამდებობიდან გადაყენა თელავის მხარის სამრევლო სკოლების მეთვალყურე მღვდელი დეკანოზივილი და დაადგინა, დაავადების სასაზრო საბჭოს, სამი კანდიდატი წარმოადგინოს მის აღიარებად.

არქიმანდრიტი ნაზარი, საქართველოს მონასტრების ბლაღოჩინი, ქვეთახევის მონასტრიდან დაბრუნდა და გუშინ ბოდბის მონასტრის დასავალიერებლად გაემგზავრა.

ავღარბობა საქალაქო სკოლებში. 1912 წლის განმავლობაში ქალაქის სასკოლო ექვს ქალაქის სკოლაში, რომელთა კაპიტალი 3976 ავღარბობა მოსწავლე, თავის სახლში გაუსწავლეს—101 და ავღარბობა მოსწავლეთა სახლში მისულა—747-ჯერ.

ლექციები. სახალხო უნივერსიტეტის თაოსნობით 27 იანვარს ორი ლექცია გაიმართება. სახალხო სახლში წიკოტაძეს ფილოსოფიის ლექტორი კ. ბ. მარქაშვილი: „პიროვნების შესწავლა“, ხოლო ნაძალადევის თეატრში ნ. ე. ერმოლოვი: პიეტრეტი, როგორც დრამატურგის რეალისტი“. ორივე ლექციის დასაწყისი შუადღის 12 ს.

ქალაქის სახელოსნო სასწავლებლის ლექტორმა ბ-მა აკურდევმა გუშინ ქალაქის გამგეობის სასტრუქტურული ბიუროს წარუდგინა დაწერილობითი ცნობანი ტვ. სახელოსნო დაწესებულებათა რიცხვისა და სკოლების წლისა და სხვათა შესახებ.

ხარჯი ფოსტის ახალ შენობისა, რომელიც უნდა ააგონ გოლოვინის პროსპექტისა და ვიკინი ქუჩის კუთხეში, ნაგარაუდგეო 624,000 მან. შენობაში უნდა მოათავსონ აგრედვე ფოსტა-ტელეგრაფის ოქსის სამმართველო.

სიღნაღის მხარის უფროსი პოლიციეტი ალდაგოვი ბორჩალოს მხარის უფროსად, გადაიყვანეს, ხოლო ბორჩალოს პოლიციეტი ბობროვსკი—სიღნაღში.

23 იანვარს ვანოშვილის ძეგლთან ტრამვაის ვაგონები № 60 და № 41 ერთმანეთს დაჯახდა. შიგ მძღობრივ ძალა შეზღუდულად დაჯახდა ვაგონის შუშა ჩაღდება და ნაშენებელი საფეხურა და ა. ა. ესაბიგეანეს.

24 იანვარს, დამის 7 ნახ. ს. საბატონო სანოვ. თვითონ წინ სტ. რაფ. ხაჯაძე და დაიჭრა თავისი საყვარელი ლიდა და პონტაგოვისა დანაშაუდვი შეიპყრეს.

24 იანვარს პოლიციამ სხვა და სხვა უბანში 112 უპაატრეთა შეიპყრა.

საზოგადოებრივი და კრებები

ქალაქის საბჭოს სატყეო-სახელოსნო კომისიის კრება 28 იანვარს, საღამოს 7 საათზე, ქალაქის გამგეობის სადგომში მოხდება.

მ უ თ ა ნ ი ს ი

ოთხი დღეა, ქუთაისში თითქმის გადუღებულად სიოვს; თოვლიცაა, ქუჩებში ტბა დადგა.

შავიქვის საბჭოს გამგეობა ამ უბანდ ქათურაშია მორიგი საქმიანობის განხორციელებად; საბჭო შაბათიდან ღამეა იქ.

რამდენიმე მუშაო გეოგრაფიკულ-შეღიშვის ანდრიკიანი ჩემს-შეღიშვის, წმინდა ჯანსუღი-შეღიშვის—ბუთი ათასი მანეთი; ხონის გიმნაზიის ვუტოვებ სამას თუმანს, კუბის სკოლის ვუტოვებ ორი ათას მანეთს, რადგან კუბის მცხოვრებნი ღირსი არ არიან, რომ მათ სახლში ქონიერ ქიქნადათ აისათვის ვიწროვებ ხონის სავადაცოების ჩემს სახელებადარსონ ქსენონი, ხოლო დაარსებამდე კი ეს ფული გადაეცეს ხონის ბანკს სასარგებლოდ—სულ ორმოცი ათასი მანეთი.

სენაგმა დაამტკიცა გერასიმე დ. ლიდა შენობების საქმიანობათა ქუთაისის ოქსის სასამართლომ თითო მათგანს ყოველივე უფლებათა ახლა დათხოვნიერ-თხოვნიერ წილთა კატორა და მიუსჯა, კონტრაქტის კატორა და მიუსჯა, კონტრაქტის მოკლისათვის. მათ იცავდნენ ბეტიბურდელი ნაფიცი ვიქილი გრუზენბერგი.

კავკასიის სამხედრო სასამართლომ „საფა რიკვიდეს ბრალდების ოქმი ჩააბარა. მის ბრალდება შორაზნის მხარეში ცნობილ ბოქაულის კოლია ნემსაძის მოკლა, პოლიციელებთან შეტაკების დროს სტრაფიკისა და ჯარსკაცის მოკლა და სვირის საღვურზე დაცემა და სტრაფიკის სიკვდილი.

27 თებერვლის ტფილისის სამოსამართლო პალატა გარჩევს ჭოჭია რიკვიდის საქმეს, რომელსაც ბრალდება ნემსისწვერაძის და მამარდაშვილის ძველობა, რისთვისაც

ქუთაისის ოქსის სასამართლომ მს. უფროს კატორა გადაუწყვიტა. მისი იცავს ნაფიცი ვიქილის თანამშრომელი მელია მისივილი.

ამ მს. უფროს ხანში, ზუგდიდის სამხარისა-სამხარისებრი გარდაცვალება ორი კატორელი პარტიზარი, კავალა ყობაია და იოსებ კირთავა.

მიქიაშვილის შესახებ პარტიზარი მიხვილი კოლუმბაილის მიერ მიცემული საჩივარი გუბერნატორმა მიიღო და საქმის გამოძიება დაიწყო. მიქიაშვილის ბრალდება პარტიზარული ფულის ვალდებულება. (იმიერ.)

მოსკოვის მომხმარებელი საზოგადოებათა კავშირის ბიურომ იასონი ბოლოის უმადგომლობით დაადგინა, პირველ მაისიდან იკოლოის ქუთაისში ერთი ინსტრუქტორი განათლების საკომპეტო ქუჩისა და კარგულბაში. ინსტრუქტორის არჩევა თვით რედაქციის აქვს მინდობილი. ინსტრუქტორისათვის გადადებულია მოსკოვის „კავშირის“ მიერ 1,500 მანეთი. ვინაიდან ინსტრუქტორებზე მოთხოვნილება დიდა, ერთი მაგარი ზემა-ღნიშნული თანხით რედაქციის განზრახვა აქვს დაქირაოს ორი ინსტრუქტორი.

მოსკოვის სახალხო ბანკი შეუთანხმდა საუკეთესო ფორმებს, რათა მან ქუთაისში განყოფილების გახსნისათვის (ამ წლის თებერვლიდან) საკრედიტო, სამხურთა, მომხმარებელი და სხვა კომპეტორებს ძლიერ ხელსაყრელ პირობებში, (როგორც კრედიტის ისე ფსების მხრივ), მიასაღონ სამხურთა, სახელოსნო და სხვა იარაღები, და აგრედვე ორთქლის წისქვილები და მექანიკური ფურცელების და სხვა მოწყობილობები.

ამ დღეებში კანდიტორის პატრონს ჩილინგაროვს მიუღია უსახელო წერილი, რომელშიც წინადადებას აღწევდნენ მას გადაეცა ორასი მანეთი ისილდრე აბხაზიისთვის წერილის ავტორებისათვის გადასაცემად. ჩილინგაროვს მიუპარაჯეს აბხაზიისთვის საქმის გამოსაკვეთად. უკანასკნელს ამ წერილზე არაფერი სკოდა. წერილში აღნიშნული ღირს აბხაზიისთვის არაფერი მისულა, მეორე დღეს კი ვიდეო სახელოსნო მოუხილეს აბხაზიისთვის კონფერტი. გამოკითხვის შემდეგ სახელოსნო განაცხადა, რომ მისი ბოლოქვების დაღვლებით მიხულოყო. ამას შედეგად მოჰყვა როგორც ბოლოქვების, აგრედვე სახელოსნოს დატოვება. ამგვარ მოვლათის უსახელო წერილები, როგორც ამბობენ, ბევრ ვაქარს მიუღია.

ჩვენს გაზეთში უკვე აღნიშნულ გეგმონდა—ამაწინადა ქუთაისის სათავდაზნაურო გიმნაზიის მშენებლობის მაგარმა ნუ გვგონით, რომ ვაქარების ფაშ მოვერდებებით და არასა ესთხოვთ მთავრობას. ვთხოვთ, თვით ხელმწიფე იმპერატორს ვთხოვთ... მაგარმა ეს კი უნდა იცოდეთ, რომ ჩვენი თხოვნის ასრულება გვარკვევებს ჩვენს დრო გრძნობას ქვეყნის მთლიანობის ერთ მტყვევებად არ შეუძლიერებს ამ ჩვენს გრძნობას. ქართველი თავდაზნაურობა ჰქვამდ იმ თავდაზნაურობას, რომელიც ძველის დროიდანვე სარწმუნოებას და კანონიერებას სწირავდა თავს. და იქნებ მართლა გგონიათ, რომ ამგვარ თავდაზნაურობის არსებობაზე ლაპარაკი არ ღირდესო?...“

როგორც ჰქვამდ, დიმიტრი ყიფიანს ჰგონია, რომ იგი კვლავიდებულად შეურყეველ ნიდაგებდეს მას გოგნა, რომ ჰანკი, რომელსაც სიაძველებით უსენდა გოგონა, სიაძველებით უნდა მოისინოს კალიანა. თავი და თავი, ბოლო და დასაწყისი ყოველგვარ საკითხისა ხომ შეურყეველი ერთგულობა ქართველებსა თვითმპყრობელ რევიზიანს. მამრ გეგმები უნდა დადებოდნენ, რა უნდა გაწუხებდეთ? მაგრამ ექვები იხადებოდა და უნდა ბოლო და იხადებოდა. როდესაც რუსეთში საბოლოოდ ჩამოყალიბდა აგრესიული ნაციონალიზმის ფიზიონომია, საშუალოდ ჰქვამდა და იკარგება გოგონის დროინდელი დიდილიც. დიმიტრი ნალდობს ამ სანეტარ დროის ისტორიულ წარსულში ჩაბარების გამო, ხოლო მძიმრობად ხელს არ იღებს. პირიქით, მამულისწილური გრძნობა დაუღებელი მის ბუნებაში, ძლიერდება, ვითარდება, იზრდება და აღიერებს და ანეტირებს მის საზოგადოებას. გეგმები, ვინა იგი მებრძოლია ერთგული დროში ხელში. მართალია ამ დროში ისევე ის სამშობლო ენა და ენის პატივების საქართვე

რობამ უმადგომლობა აღძრა მეფის მთავრობის ინიშ, რათა მე-7 კლასში შემოსული შეგირონათვის ნება დართო მეორე წლისთვის გიმნაზიის განსაჯებელი ეგზემენის მიცემა. გიმნაზიის მთავრობამ ამ თხოვნაზე უარი მიიღო. ისეთი შეგირონება, რომელიც პირდაპირ მე-7 კლასში არიან შესული დღეს გიმნაზიის მრევე კლასში 8 კაცია.

ქუთაისის მომხმარებელი და საკრედიტო კომპეტორების გამგეობა უკვე დაიქირავეს წყნობა მოსკოვის სახალხო ბანკის განყოფილებისათვის. და შეუდგენ ამ საქმისთვის შესაფერ სამხალისს, როგორც თვით ზანკი, აგრედვე მისი, ქუთაისის განყოფილება თავის მოქმედებას უმთავრესად კომპეტორებზე დაამყარებს.

ამ დღეებში ქუთაისში მოხდება ადგილობრივი მომხმარებელი საზოგადოებათა რწმუნებულებისა და აგრედვე წერილი კრედიტის წარმოადგენლების კრებები. პირველ კრებას მოხსენდება ანგარიში მოსკოვის მომხმარებელი საზოგადოებათა 26-ე კრების, მეორე კრებაზე განხილული იქნება წერილი კრედიტის დაწესებულებათა საგუბერნიო კავშირის წესდების პროექტი, და ქუთაისში სახალხო ბანკის დაარსების საკითხი, იგივე კრება, განხილავს პრობლემით ბიუროს ხელ შეკრულობის პროექტს დროებითი ბიურო დაარსება კავშირის ფუნქციებით.

ქუთაისის გუბერნიის მებარე-შეუქთა პირველ ამაზაფტამ გასაქვიდალ შეიძინა პასხალიდის ფირმის აბრეშუმის თესლი.

ქუთაისში ფოთიდან ჩამოვიდა დებუტატი უმადგარი ქალაქის ხმონებისაგან. დებუტაციამ გუბერნატორსა სთხოვა ქალაქის თავის მოადგილის თანამდებობაზე ახალად არჩეული თავადი ავაქიძე დაამტკიცოს. ამავე თხოვნით დებუტაცია მეფის მოადგილესთანაც გაემგზავრა. (ამერცხალი)

საგვლედილობის კრება

კრების მიერ არჩეულმა კომისიამ უკვე გაანაწილა ის 1,974 მან., რომელიც გადაღებულია დარბი მრეწველთა კრებულის სასარგებლოდ. თანხმად ამ დადგენილებისა ჯამგირები მოემტკებთა უმადგარეობა: ტვ. მხარეში დიდიმარ-კრებულს 89 მ. 72 კ., ბორჩალოს მხარეში: სანაშენისას 126 მ. 50 კ., გორის მხარეში: რუსეთის 45 მ. 62 კ. და ვარკეთილის 235 მან. 70 კ., სიღნაღის მხარეში: ბაკურ-კიხისას 259 მან. 70 კ., ბოდბისას 259 მ. 70 კ., კარაიანისას ამღენივი, კაქეთისას 162 მ. 96 კა., თელავის მხარეში:

ქვემო ხოდაშენისას 259 მან. 70 კ., შილისას ამღენივი დუშეთის მხარეში: მუხრანის მთავარი 15 მან.

აირჩიეს საგანგებო დებუტაცია, რომელსაც დაევალი, მაღლობა გადაუხადოს მეფის მთავრობის მეუღლეს გრაფინია ი. ა. ვორაციკოვსა და მეუღლეს კ. დედოფალი სარგაქია სასწავლებელს დამარება გაუწიდა და ღირსი მოსწავლეთა სასარგებლოდ ამის წინად კონცერტი გამართა—(კონცერტის წმინდა შემოსავალი 3,000 მან. იყო). დებუტაციაში აირჩიეს: მღვ. ა. ხალაშვილი, კ. პოლიტოვი, მ. მახათაძე და ე. როუდესტვენი.

კრებამ მოისინა კრძო თხოვნე-ნი საღვდელდობის კრედიტისა და ობლებისა, რომელიც დახმარების თხოვლობდნენ. კრებამ დაადგინა, ყველა ეს თხოვნა საქართველოს ეგზემენის ვადსაც განსახილველად. კრებამ განიხილა მხოლოდ შემადგომლობა ქუთაისის წმ. ბაგრატის ეკლესიის განმარბელ კომპეტორთა. თანხმად უმადგომლობისა, კრებამ დაადგინა, სთხოვნი ეგზემენის ბლაღოჩინებს, რათა კომიტეტს დახმარება აღმოუჩინონ.

ქუთაისის დღიური

გაუგებარი წინააღმდეგობა.

გლებთა დროებით ვალდებულების ინსტრუქციის ლიკვიდაციის გამო ქართულ პრესაში აღძრა საკითხი, რომ თავდაზნაურობამ და ყველა იმან, ვისაც გლებთა განთავისუფლებაში ფული ერგება, ნაყოფიერად გამოიყენოს ხელის ფული. ასეთივე საკითხი აღძრა გლებთა განთავისუფლების დროს სამოციან წლებში. იგი სადადგილ-მამული ბანკის დაარსებით დაგვიგვიდა. მგონია აზრი ფიზიკურ მარტოვია, იმდენად მარტოვია, რომ ჯერ პრესაში ამის საწინააღმდეგო არაფერი თქილა.

შეიძლება ჩვენი აზრი ბევრს არ მოეწონოს, შეიძლება სთქვან, სამელო-რაციო კრედიტი ღირს ჩვენთვის იმდენად საჭირო არ არის, რამდენად სახეა რომ დაწესებულებათა. ამ ნიდაგზე კამათი შეიძლება და იქნება სასარგებლოც იყოს. მე მგონია, არ გავიგარდებ იმის დამტკიცება, რომ დადგინდება პარობაში მოხლოდ სამელორაციო კრედიტის საქმით მხოლოდ მას შეუძლიან გამოიყენონ უხურვლ მდგომარეობიდან უკან ჩამორჩენილი ჩვენი სასოფლო მეურნეობა. მაგრამ არც ამის წინააღმდეგ არიან. ჯერ-ჯერობით ყველა იმისთვის სკდობისა რომ თვით აზრი საერთო თანხის

შექმნის საქიროებისა პრესულიერევი გახდეს.

მაგრამ, თუმცე, არიან ისეთი ადამიანები, რომლებიც სულ სხვაანობად აზროვნებენ და მხად არიან დამანაშავის საკმეზე დასვან ისინი, ვინც ვაშტედა და სთქვა, სკოლიან გლებთა განთავისუფლებაში მიღებული ფული საზოგადოებასკმეს მოხმარდესო. ასეთი უცნაური ხალხი, მტერი რომ არა ესთქვათ, დასილები და მათი უშიშარი რანდი“ პუბლიცისტები არიან. ჩვენი სიტყვები რომ მოკრიბოთ ამბავი არ გგონიათ, ყურადღებულად, რას ამბობს ვინმე მოსული ამერცხალი? ჩვენ მხად ვართ შეუყვაროთ,—სწერს გახეთი,—გაუმით, თქვე ავაზაკობი (ეს ავაზაკობი ყველა ისინი არიან, ვინც ამოგენ, გამოსიდავში მიღებული ფულის ნაწილი მინც მოხმარდეს საზოგადო საქმესა; მ.) როგორ არა გრცხვენიათ, საქვეწოდ ანაწილებით ნატაც ფულს და ამავე დროს ხალხის ბედნიერებას ლაპარაკობთ. ჩვენს ხალხს დაუბრუნდა თავისი სისხლით და ოფლით მორწყული, ათასჯერ გამოსიყვლილი ერთი ნაგლევი მიწა, ისიც ზვენი თავდაზნაურობის წინააღმდეგ, მიუხედავად მათი წარმომადგენლების პროტესტისა. მათ ეს ათასჯერ გამოსიყვლილი მიწა, ათას პირველჯერ კიდევ მიკიდეს გაძლეკეცებულს ქართველ გლებობას, მისი ვალი სხვა ვალდებობა ვითად ზურგზე დაადეს და ეს გეზა ამგვარი გზით მიღებულ ფულს ანაწილებენ. მით მეოთხელი უნდათ ბანკი დაიარსონ. რა შუაშია აქ ქართველ გლები? ვინა ვისი სასარგებლოდ უფრო იქნება ეს ბანკი?

აი, სიტყვა-სიტყვით რას ამბობს მოსული, რომელიც სულაც რომ არ მოსულიყო და არ გაემრავლებინა, ისედაც გამარჯვებული დგამოგათა ბაბო, მით უკეთესი იქნებოდა. გლებებს ათი-ათასჯერ მიკიდეს თავისი საკეთარი მიწა, ბრძანებს ბ-ნი მოსული. სრული ქეშმარიტებაა. გლები იძულებული ჰხდება ერთხელ კიდევ გამოსიყვლილ განდევნილად, რომელიც მრავალჯერ გამოსიყვლილია. მეტი რა? ვინა თავადი-გებობა, იმის მაგვირად, რომ მიღებული ფული ქალაქშია, ან „მღვდელდება“, შესკვისა, საქვეწო საქმეს მოახმაროს, ამით რამე გაუფუძვლება? ჩვენც ხომ ამის მეტს არაფრეს ვამბობთ.

როგორ შეიძლება ადამიანი, თუ იგი რაღაც აღუშლ ბორბორ გრძნობით არ არის შეპყრობილი, ამის წინააღმდეგი იყოს და ავაზაკობი უწოდოს ისეთ პრეს, როგორიც, სთქვამთ, დიმიტრი ყიფიანი ან დლია ქვეყანაში. თუ ესენიცი ავაზაკები ტყუა, რომ საქართველოს ხალხზედ უფრო ერთგული ტახტისა მიუღოს რუსეთს სხვა ხალხი არ ასხია. თქვენ თუ არ იცით ესა, ჩვენმა სათაყვანებელმა ერთმთავრმა კარვად უწყის ესა და მისმა უზენაესმა მმართველობამაც კარვად იცის. ასე ვართ ქართველები და ასე ვიქნებით, მინამდინს ჩვენი ხალხის ნობა დაკული იქნება. და ხალხისთანა ხომ ვამქალია, სადაც იმისი ენა აღარ არის. მეორე ესა გნის ამბობენ კაცობრიობის მგობლობა, უნდა გაქრესო იმ ნისას, რომელსაც ლაპარაკობდნენ ვანტრე გოგონასთან; დავით აღმაშენებელი, თამარ მნათობი; რომელზედაც კრიტიკიანობას გვიკრძალებდნენ ნინო, მოკლეულები სწორი და თამარების სტილიანი მამანი; რომელზედაც შეწერლობდნენ პოეტნი; როგორც შოთა რუსთველი, ფილოსოფოსნი, როგორც პეტრიწი; სკოლის მენებელი, როგორც ვახტანგ მეფე—რომელსაც აქვს ანბანი უმარტივესი და უბუნებელესი ყოველთა ანბანთაგან... ახლა მიზნდით თუ არა, რასა უფრო ქალაქება მოსაწავებს? ჩინგის-ხანმა, ლანგ-თემურმა, შაჰ-ზაჰამა, ნადირ-შაჰმა ვერ შემუსრეს ჩვენი ხალხისგან და ახლა თქვენ იმდენად უმეხროთ, როდესაც ჩვენ ჩვენის კეთილის ნებით, სიყვარულით და სასიყვარო მიყენდეთ რუსეთს, რომლისაც გარეშეშეშეველი ერთგულება შეურყეველად გვაქვს გულში ჩანერგული? არა ბატონებო! თუ დია წერილის აზრი არ დარდვა... იანიავის ათას წელი უფლად უჯვარს ისევ ამ აზრის შემუსრვა მოახერხოს... თუ ეს აზრი არ შეიძურსა, იანიავის შემედარი კი არა, შემტოდავი იქნება ორგვარი: რუსეთის წინაშე, რომ ერთი უფრთველსთავანის ხალხის გოგონალება განუზრახეს, — და მეტი მეტნერების წინაშე, რომ ჰედაგოვას ურდევს დიდი მეტადი-ნებით შემუსრველები კანონსა,

ლიბერალი უიფიანე

(ცხოვრების, აზროვნების კანი X.

როგორც ვსთქვით, ცნობილმა კატორმა საქართველოს (კ) მიპაყრა თავისი ურადლება და ქართველებსა სენარტისტული მიდრეკილება დასწავა. ტრადიციული 1864 წელს ზაფხულის თვეებში დიდი არეულობა მოხდა. მოქალაქენი შეეუბნებულნი იყვნენ უზომო გადასახადებით, საზოგადოებრივი თხოვნიერება და საბჭოს და პოლიციისტების რიგ რაგზე სთხოვნიერება დახმარება. ურადლება არავინ მიაცხა და ხალხში უპასუხოვლობა იზრდებოდა. ხარჯის აძკრფვი, ბაქტეუოვი, მსხვერპლად უმეწიარი უკმაყოფილებას, შეუტვივდნენ ხალხში და გადმოადგდეს ძირს ქუჩაზე. აღდგება დიდი იყო. მთავრობამაც ზომები მიიღო. საბუნდობლო და საქმე შეიღობიანდა დაბოლოვდა და მალე ყოველივე დაწყნარდა. მაგრამ ამოკაცის ვედომოსტისთვის, რომელსაც უკვე უღალატა თავისი ლიბერალიერ დროში, საქმარობი იყო ამ ამავის ვაგონება, რომ გალაშქრებულყო ქართველთა წინააღმდეგ. ხელში გვაქვს დიმიტრი ყიფიანის პასუხი კატორის გაზეთში დაბეჭდილ წერილის წინააღმდეგ. დიმიტრი ყიფიანი არღვეს ბრალდებას, ვითომც აღნიშნულ არეულობაში ტრფილისის მოქალაქენი შეიარაღებულნი იყვნენ. აგონებს კატორს, რომ ამ ხასიათის არეულობა წინადაც ყოველა ტრფილისი 1829, 1830 და 1853 წლებში... ხოლო არც ერთ ამ არეულობაში არა იყო რა პოლიტიკური... ვინც აქაურ ხალხში ახალ აზრებს დადებდა, ეროვნულ დამოუკიდებლობის აზრს, ან სხვა რამე პოლიტიკურ მისწრაფებას გარეშე იმ მისწრაფებისა, რომლისაკენ მიგვიძღვის თვით

და მოღვაწეობის მატანი

მთავრობა, ეს იმას ნიშნავს—ნებას ვალდებ ჩემს თავს სასტიკი ქეშმარიტება ვსთქვა—ნიშნავს ზოგიერთების სურვილს, რომ ამგვარი აზრის მიმართულება, თუ ჯერ კიდევ არ არის, დაიბადოს ჩვენში და იმას აღარ დაეგებნენ, რამდენად კეთილსინდისიერია ამისთანა სურვილი. კატორს ისიც აღნიშნავს, რომ ქუთაისის გიმნაზიაში ერთ მასწავლებელს შეუტანია საუბრაგოლია სამბოში წინადადება, რომ დაბალ კლასებში სწავლა ქართველთა სწავლობებდეს, რათა ბავშვებმა უკეთესად შეითვისონ სწავლის საგნები. შეეძლოთ არ მივლოთ ეს წინადადება, ამბობს დიმიტრი, მაგრამ იმ აზრის მტკიცება, ვითამ ბავშვებს და შევირდებს რაღაც დამატებითი პოლიტიკური განზრახვა ამომრავებთ, ამაში იმ ბოროტების მიხედვება არ არის ეს, რომლის არსებობა არც კი ჰქონდათ გულში მოსწავლეებს. დამეთანხმეთ, რომ უსინდისობა თუ არ არის ასეთი ბრალდება, უტრატობა ხომ არის და არის“. კატორს ბოლონებების ხელშეშენებლობა და წაქეზება ელანდება საქართველოშიც. დიმიტრი პრეტესტს აცხადებს: „რა არის საერთო იმასა და ჩვენს შორის. ამ ორ ხალხთა ინტერესებს შორის საერთო არა უნდა იყოს? რა თქმა უნდა არაფერიო. ტუ საერთო არაფერი, რატომ უკვირს კატორს, რომ დიმიტრი ყიფიანი თავის თავს უწოდებს არა ტრფილისის გუბერნიის თავდაზნაურობა წინამძღოლად, არამედ ქართველ თავდაზნაურობა წინამძღოლად? დიმიტრი უპასუხებს: „ქართველ თავდაზნაურობა ის ურდებაა, რომლის წევრთა შორის არ არის ერთი ადამიანი, რომ მხად არ იყოს თავი შესწიროს ხელმწიფე

